

Gimnàsia cerebral femenina

per M.ª LLUISA ROCAMORA

UN dels problemes de les dones quan comencen a entrar en anys és que semblen com perdudes en aquest ample món que ens volta. Quan van pels carrers de la ciutat podem observar que tot els fa temença, sigui un automòbil massa ràpid o qualsevol altre perill, de prop o de lluny; no parlem de les dones en els tramvies, car és ben palès que no saben com comportar-s'hi en arribar a aquestes edats. En fi, en tot estan desplaçades.

Si volem esbrinar un xic la causa d'aquest fenomen, hi trobem una explicació aclaparadora, i és que totes aquestes dones han estat senyalades per l'atròfia del temps. Expliquem-nos: la majoria de les dones —i parlem d'aquelles que tenen relativament o totalment solucionada la vida, gràcies al lligam matrimonial— tenen un món tan reduït, que la matèria grisa, tan curiosament servada en la part més bella de llur figura, se'ls estava remarcablement. Amb tota seguretat la majoria de les dones no sempre han estat d'aquesta manera, però els anys inexorables, sempre iguals, mancats d'ex-

cessives preocupacions, i el fet d'estar sempre arrezerades dels grans temporals, a l'ombra de la magnífica figura del marit, les han portades a l'estat de què parlem.

Si penssem un xic en aquests casos tan freqüents, el primer que se'ns acudeix és de preguntar-nos: "I això no pot tenir remei?" Sí. Crec sincerament que això pot tenir remei. Es tracta d'imposar-se una certa gimnàsia cerebral. Aquest perill de què parlem amenaça sobretot aquelles dones acostumades a una vida activa i que, de cop i volta, es reclouen a casa limitant d'aquesta forma llur radi d'influència. És de bon començament que s'ha de procurar de no caure en l'error. Cal que tota dona que es trobi en aquest cas s'estudiï ella mateixa, que s'observi ben bé.

El cas més freqüent es dona en les noies modernes, principalment les de classe mitja que han cursat alguna assignatura universitària o estudis superiors d'un tipus o altre i que, per iniciativa pròpia, han portat alguna activitat professional. Aquestes noies, en reduir llur món a les parets de la llar,

es senten generalment com asfixiades per una vida massa casolana.

Doncs bé: jo aconsellaria a aquestes noies que possessin molta atenció en llur cas. Cal que procurin fer compatibles llurs activitats anteriors amb les noves responsabilitats a què les obliga el nou estat.

La jove mestressa es trobarà amb un gros problema a resoldre: el que representa la suma de les preocupacions de la casa en ésser afegides a les seves anteriors activitats professionals. Serenitat, però; cal només que estigui convençuda d'una cosa: que ho pot fer. No podem ara precisar com i de quina forma. Cada cas reclamarà una solució. Primer de tot, cal que compti en tot i per tot amb la completa col·laboració espiritual del company de la seva vida. Després, que el seu cervell treballi per tal de solucionar el problema, i cal advertir que com més ràpida serà aquesta solució més feliç i serena es sentirà. En el cas que esquivi el problema o que, per manca de ganes d'obrar, el deixi per a més endavant, no li serà possible d'aclimatar-se a la seva nova vida. Els petits problemes se li faran grans i tots els fets perdran per ella llurs justes proporcions. Sovint no cal cercar la solució en la precisa continuïtat d'una tasca

més enllà de la vida de la llar. Tenim exemples de dones remarcables que a més d'esposes exemplars han estat col·laboradores fidelíssimes de llur espòs, i han trobat en aquesta tasca, podriem dir-ne de secretariat, una justificació ensems de la dona esposa i de la dona que vol desenvolupar una tasca que transcendeixi més enllà de les quatre parets que li guarden. La senyora Roosevelt, la filla de Churchill, madame Curie, etc., etc...

Hi ha un altre tipus de noia: el de la noia enamorada de la llar. Res no la fa tan feliç com ocupar-se dels petits problemes que es presenten a diari en la vida de família. Sembla que cap cosa no li manqui, perquè ja ha assolit el marit i les quatre parets on acollir-se; molt de compte, però. Així com en el tipus anterior la majoria de les vegades la rebel·lió interna guarda la dona de caure en aquell lluminós ensopiment, aquesta noia, en deixar-se anar, no hi haurà força humana que la salvi. Si no té més aspiració que una vida casolana, que procuri, baldament sigui en segon terme, tenir sempre ben present la visió real del món exterior. Si res del defora no la preocupa, almenys que les dèries i els problemes del marit la projectin un xic enfora de les seves estimades cambres i

flors. Si no ho fa així, s'esdevindrà allò tan clàssic de la muller a casa i el marit sempre enderiat per fóra. I això, en confiança, no hi ha cap dona que ho accepti de bon grat.

Remarco, sobretot, que en qualsevol d'aquests dos tipus de dona el que cal es fixar-se sempre un camí a seguir, un camí molt pensat, i no defallir ni abandonar-lo mai per res. Si

cal fer una rectificació per a millorar-lo o adaptar-lo, es farà, però que la responsabilitat dels vostres actes sigui ben vostra, i no us repengeu sempre en el marit, cosa que palesa una mollesa remarcable en la qual hom cau tantes vegades, i que és una mostra definitiva del desequilibri que existirà més endavant, tal com podem observar ben sovint.

ANTOLOGIA

DELS FETS, LES IDEES I ELS HOMES D'OCCIDENT

SUMARI

Les masses o col·lectivitats	<i>Vicenç Borrell</i>	1
Algunes remarques	<i>George Santayana</i>	6
Charla sobre teatro	<i>Federico García Lorca</i>	9
Cercant el secret de la vida	<i>Ritchie Calder</i>	12
A través del segle		15
Sofina	<i>Delfi Dalmau</i>	17
Defensa de l'esperit europeu	<i>F. Planes i Vilella</i>	20
La sardana en l'actualitat (I)	<i>Lluís Soler</i>	24
La pintura moderna nord-americana	<i>Jean Lipman</i>	27
Lletra de bons amonestaments	<i>Antoni Ribera</i>	30
En l'aniversari de Washington	<i>F. D. Roosevelt</i>	33
Proemi a uns estudis folklòrics	<i>A. Maganyeu i Llop</i>	36
Teologia de l'Art	<i>B. Xifré-Morros</i>	38
Dos poemes	<i>Eduard A. Coma</i>	40-41
Gimnàsia cerebral femenina	<i>Mª Lluïsa Rocamora</i>	42
Meditació sobre el geni	<i>Dr. A. Oriol i Anguera</i>	45
Una lletra inèdita	<i>Teixeira de Pascoaes</i>	50
Entorn de Chesterton	<i>Josep M.ª de Sucre</i>	52
Lo dialecte lengadocià (III)	<i>Loïs Alibert</i>	56
Psicoanàlisi i sobrerrealisme	<i>J. Esteva i Vilarrasa</i>	60
Neville Chamberlain	<i>R. H. S. Crossman</i>	63
Jamboree de la Pau. France 1947	<i>S. Jordi</i>	69
Quatre notícies sobre pintura	<i>Enric Serra</i>	71
Petites notes sobre escriptors anglesos		74
Notes bibliogràfiques	<i>Arnau de Ribesalbes</i>	76
Yung-Fu, l'avar	<i>Joan Solà</i>	78

SETEMBRE DEL 1947